

Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek	Osztályozás
	Szerző	Tá...
	Cím <i>Porváros.</i>	614.71
		Hely
		Idő
		Személy
	Forrás: <i>Pesti napló</i>	
	Bp. 1910 VIII/24	
	(Hely) (Idő) (Köt. v. füz.)	

A porváros.

Mindnyájan hiszünk Budapest jövőjében és semmi sem igazolja annyira e bizakodást, mint egy budai séta a Gellérthegy lábától Budaörs irányába. Tíz év előtt még pusztá, rétszerű síkság, melyen a milleniumi esztendő Konstantinápolyról elnevezett mulatóhelyének emléke kísértett; ma egy nagyszerű avenuetől átszelt és tömérdek utcától keresztezett városrész, mely épületeinek tömegével meglepi az alig múlt idők képére emlékező embert. Ily rövid idő alatt ily nagyarányú fellendülés valóban kitűnő bizonyossága a főváros pezsdülő életerejének.

Akik szeretik a gyors jellemzést, látva e lágymányosi városrészt, könnyen kísértetbe jönnek, hogy amerikaias fejlődésről beszéljenek. Aminthogy csakugyan vannak is itt oly vonások, melyek a hirtelen keletkezett amerikai városokra emlékeztetnek. Így a gyors tempó, melylyel Budapestnek ez a része megszületett és még inkább az a sajtóságos kép, mely akkor tárul az ember elé, ha a már kiépült utcákból kilép. Itt is, ott is, a mezőségen elszórva nagy, egyedül álló bérházakat pillant meg, melyek vadonatúj fehérsége impresszionálisan válik ki a környező pusztaság földjéből és amelyek mintegy előretolt őrszemek gyanánt jelzik, merre fog nyomulni az építkezés. Mindebben van valami amerikaias energia; de mindazonáltal nem amerikaias, hanem teljesen és gyökeresen pesties ez a városrész is. Ugy kell mondanunk, hogy sajnós! ugyanaz jellegzi, aminek Pest nyögi a terhét.

Egy elmés embertől hallottuk a megjegyzést, hogy a lágymányosi új városrész kitűnő városarkitekturai megoldása a következő problémának: Adva van a Gellért-hegy és adva van a Duna; miként lehet a közéjük szögellő mezőt úgy beépíteni, hogy a Duna is, meg a Gellért-hegy is jól el legyen takarva? No, ezt a feladatot csakugyan igen jól oldották meg. A Lágymányos utcái úgy el vannak rekesztve a Dunától, hogy pesti utcák se különben, a Gellért-hegy pedig éppen hogy csak a kupjával tud bekandikálni a tövébe épített házsorok utvonalaiba. Ennél a baklövésnél is tipikusabban pesti azonban, hogy az új városrész nem ismer mást, csak utcákat, melyek sehol sem szélesednek terekké és házakat, melyek között nem fog maradni egy csipetnyi zöld folt se. Legalább az eddigiek szerint a Lágymányos épp oly porváros lesz, mint amilyen ez az innenső, pesti oldalú Budapest. A telekérték kihasználása a fő és Isten mentés, hogy valami parkfélék létesítésére is gondólnának. Egy cseppnyi díszkertészet az új Mügyetem csucsánál — és ezzel vége. Az új városrésznek épp úgy nem lesz tüdeje, mint ahogy

Pestnek nincs, amiért aztán cserébe a lakosoknak annál több lesz a bajuk a maguk tüdejével.

Budapestről közismeretes, hogy parkok tekintetében a legrosszabbul dotált nagyvárosok közé tartozik. Hogy számszerűen beszéljünk: míg Bécsben 387, Berlinben 300, Brüsszelben 400 személyre jut egy acre parkterület, addig Budapesten már tíz év előtt is 900 lélek esett egy acre parkra. Azóta a népesség szá-

porodása folytán e számarány még rosszabbodott és a lágymányosi városrész, ha úgy folytatódik, mint ahogy indul, még kedvezőtlenebbé fogja tenni az arányokat. Csak házakat építünk, de a levegő tisztántartásáról, felfrissülésének biztosításáról nem gondoskodunk. A régi pesti irányelvet, hogy a fa az erdőbe való, kiegészíti a gyakorlati szabály, hogy a városi levegőbe füst, korom és por való.

Bizunk Budapest jövőjében; de maga ez a jövő sok fogyatékossgal terhesnek ígérkezik. Holott egy kis várospolitikai előrelátás mily sokat változtathatott, mennyi hiányt helyreépíthetett volna! Azonban az ujnak megformálásában is csak azt folytatjuk, ami már a régiiben is — rossznak bizonyult. Növekszünk, de nem okulunk és már előre vigyázunk, nehogy valamiképpen megcsökkentsük a porfölszeget és esetleg valamelyest egészségesebb várossá változzunk.